

ทศทาย

หากเราลองนึกภาพย้อนหลังไปเมื่อ 30 ปีก่อน ตอนที่การคมนาคมเทคโนโลยีและการสื่อสารยังไม่สะดวกสบายเท่าปัจจุบัน การที่นักวิจัยจะเข้าไปหาข้อมูล ศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ คงทำได้ยากลำบากเต็มที่ เดินทางข้ามภูเขาด้วยเท้าเปล่าแทนการนั่งรถติดแอร์ สิ่งเกิดและบันทึกทุกอย่างด้วยการเขียนแทนการใช้กล้องวิดีโอราคาแพง ทั้งหมดก็เพื่อจุดประสงค์เดียว คือ ผลงานการวิจัย ที่ไม่ใช่เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองแต่เป็นไปเพื่อการแก้ปัญหาและลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางสังคม ที่จะทำให้ทุกคนได้เข้าใจว่า “วัฒนธรรมไทยมีความหลากหลายและแตกต่างกันตัวเอง” หากเปรียบเทียบกับยุคปัจจุบัน ยุคที่การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีถึงขีดสูงสุด การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศอีกซีกโลกก็ง่ายดายเพียงแคปลายนิ้วสัมผัส วัฒนธรรมต่างชาติไหลเข้ามาพร้อมกับความเจริญทางวัตถุ เกิดการสร้างวัฒนธรรมแบบใหม่ขึ้นมาเพื่อทำลายหรือแบ่งแยกวัฒนธรรมด้วยกันเอง ไม่ว่าจะวัฒนธรรมทางเทคโนโลยีหรือวัฒนธรรมการแบ่งสอยที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งหมดเป็นข้อพิสูจน์แล้วว่า การพัฒนาประเทศหาใช่การมุ่งแต่จะพัฒนาแต่เทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว การพัฒนาจิตใจนั้นก็เป็นส่วนสำคัญพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้สูงขึ้นพร้อมวัตถุ ให้ทุกๆ คนเข้าใจว่า ความหลากหลายและแตกต่างมิใช่ความแตกแยก เมื่อถึงตอนนั้นประเทศไทยอาจจะพัฒนามากกว่าปัจจุบันที่เป็นอยู่ นี้ก็เป็นได้

สุดท้ายคณะผู้จัดทำขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ให้การติดตามและสนับสนุนจดหมายข่าวด้วยดีตลอดมา และเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จดหมายข่าวฉบับเล็กๆ ที่อยู่ในมือท่านนี้ จะเป็นกลไกตัวเล็กๆ ในการช่วยผลักดันความคิดให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เข้าใจในความแตกต่างซึ่งกันและกันไม่มากนักน้อย แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

งานวิจัยชุมชนเปรียบเสมือนการสร้างพระเจดีย์จากฐาน เพราะฉะนั้นจะมีความมั่นคงทั้งในแง่วิชาการและสังคม ฐานของเจดีย์เปรียบเสมือนกับชุมชนที่มีอยู่ทั่วประเทศ การวิจัยชุมชนมีลักษณะการทำงานโดยฐานชุมชน กล่าวคือ ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมตลอดกระบวนการวิจัย ตั้งแต่ตั้งคำถาม เก็บข้อมูล วิเคราะห์ และตอบคำถาม งานวิจัยชุมชนเป็นกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ให้ชุมชนได้จัดการปัญหาด้วยตัวเอง นักวิจัยอาจมีบทบาท

เป้าหมายให้นักวิชาการในมหาวิทยาลัยได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาสังคมร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นบทบาทหลักของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่เชื่อมโยงกับปณิธาน “ปัญญาของแผ่นดิน” ของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยที่ปรึกษาและกรรมการจากส่วนงานต่างๆ จำนวน 28 คน มีบทบาทหน้าที่ในการ 1) สนับสนุนระบบงานวิจัย

กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชน

ได้ 2 แบบ คือ แบบแรก นักวิจัยร่วมทำงานกับชุมชน เป็นที่เลี้ยงหรือผู้เอื้ออำนวยกระบวนการเรียนรู้ ให้ชาวบ้านตั้งโจทย์คำถาม เก็บข้อมูล และหาคำตอบด้วยตนเอง หรือแบบที่สอง นักวิจัยเข้าไปวิจัยในชุมชน เป็นผู้ตั้งโจทย์ ชาวบ้านให้ข้อมูลและความร่วมมือในการทำวิจัย ผลของการทำวิจัยชุมชนเป็นการสร้างคน สร้างความรู้ และนำผลของความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อชุมชนโดยตรง

จากจุดเริ่มต้นครั้งแรกที่มีการประชุมของกลุ่มแกนนำผู้มีอุดมการณ์ร่วมในการจัดตั้งกลุ่มภารกิจวิจัยชุมชน ที่มีรองศาสตราจารย์ดวงพร คำานุวัฒน์ เป็นประธาน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2553 และกลายเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานอย่างเป็นทางการ เมื่อมหาวิทยาลัยมหิดลมีคำสั่งแต่งตั้ง “กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนของมหาวิทยาลัยมหิดล” ที่มี

ชุมชน กำหนดยุทธศาสตร์แผนการปฏิบัติงาน จัดระบบและกลไกเกื้อหนุนงานวิจัยชุมชน 2) สร้างความรู้และเครือข่ายด้านงานวิจัยชุมชน ด้วยการจัดทำฐานข้อมูล และการจัดการความรู้ 3) พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและพัฒนาเครือข่ายนักวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และ 4) สื่อสารประเด็น/นโยบายสาธารณะสู่สังคมผ่านกิจกรรมและสื่อประเภทต่างๆ

ระยะเริ่มต้นของการทำงาน กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนจะใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงาน คือ 1) กลยุทธ์ “รู้เรา รู้เขา” กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยชุมชนเพื่อให้เห็นศักยภาพและแนวโน้มของการทำงานวิจัยชุมชนในด้านบุคคล พื้นที่ ประเด็น และการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้เห็นภาพใหญ่ของระบบการพัฒนาและวิจัยชุมชน และ 2) กลยุทธ์

“คิดใหญ่ เริ่มเล็ก” การริเริ่มโครงการ จะเริ่มจากกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมขนาดเล็ก ที่ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน และอาสาสมัครเข้ามาช่วยกันทำงานให้ ปรากฏผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม แล้วจึง ขยายงานให้กว้างขวางออกไป ซึ่ง ภารกิจแรกของกลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนที่ กำลังดำเนินการขณะนี้คือ การ สนับสนุนการพัฒนาโครงการวิจัยชุมชน แบบบูรณาการในเขตพื้นที่อำเภอพุทธ มณฑล หรือเรียกว่า **“โครงการพุทธ มณฑล”**

การดำเนินงานโครงการพุทธ มณฑลของกลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนฯ เริ่มต้นจากการประชุมวางแผนเพื่อ รวบรวมคนและงานที่มีการดำเนินการ อยู่ในพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล จาก หน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัย มหิดล และเชิญหน่วยงานต่างๆ จาก ภายนอกที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอ พุทธมณฑลเข้าร่วมแลกเปลี่ยนการ ดำเนินงานพัฒนาวิจัยชุมชน ที่จัดขึ้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 จนทำให้ ได้ข้อมูลงานพัฒนา/วิจัยชุมชน

สนใจเข้าร่วมกว่า 200 คน ในเบื้องต้น กลุ่มได้ข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาที่ควร พัฒนา เช่น ตำบลคลองโยง พบปัญหา ฝุ่นละอองและอุบัติเหตุจากถนน ตำบล ศาลายา พบปัญหาการจราจรติดขัด ส่วนตำบลมหา-สวัสดิ์ พบปัญหาน้ำเสีย จากบ้านจัดสรร นอกจากนี้ทุกพื้นที่ได้พูด ถึงประเด็นปัญหาอื่นๆ เช่น ความไม่เท่า เทียมกันด้านการศึกษา หอพักนักศึกษา เป็นต้น

การดำเนินงานกลุ่มภารกิจวิจัย ชุมชนฯ และโครงการพุทธมณฑลขณะนี้

ชนของมหาวิทยาลัยมหิดล

เชาว์มนัส ประภักดิ์

กลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

โครงการพุทธมณฑลมี วัตถุประสงค์สำคัญในการที่จะ สร้างสรรค์สังคมใหม่เพื่อคนพุทธ- มณฑลให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยการประสานความร่วมมือและ การมีส่วนร่วมของคนพุทธมณฑล มหาวิทยาลัยมหิดล และหน่วยงานอื่น บนความคิดเห็น ความต้องการ และ ความพร้อมของคนพุทธมณฑลอย่าง แท้จริง โดยยึดหลักการดำเนินงานคือ เรียนรู้ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย มหิดลกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อ ร่วมกันกำหนดทิศทางและปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการทำงานที่ให้ความสำคัญกับ ความคิดเห็นและความต้องการชุมชน โดยต้องคำนึงถึงอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต และเน้นการใช้ข้อมูลเดิมในการ ต่อยอดงานและข้อมูลใหม่จากการเรียน รู้กระบวนการดำเนินงานโครงการเพื่อให้ ได้ความสมบูรณ์ที่สุด

พุทธมณฑลกว่า 150 โครงการ ซึ่ง ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำฐานข้อมูล อย่างเป็นระบบ ซึ่งจากการประชุม ดังกล่าวยังทำให้ได้ยุทธศาสตร์การ ดำเนินงานโครงการพุทธมณฑลอีกด้วย ขณะเดียวกันในเดือนมีนาคม และพฤษภาคม 2554 กลุ่มได้ส่งตัว แทนเข้าพบและร่วมประชุมประจำเดือน กับหน่วยงานราชการและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอพุทธ มณฑล เพื่อประชาสัมพันธ์และชี้แจง ภารกิจและวัตถุประสงค์ของกลุ่มวิจัย ชุมชน และยังเป็นกรรายงานความ ก้าวหน้าของการดำเนินงานภารกิจ โครงการพุทธมณฑลให้ชุมชนได้รับรู้เป็น ระยะ กระทั่งเมื่อวันที่ 18, 21 และ 22 มีนาคม 2554 กลุ่มได้จัดกิจกรรม เวทีประชาคมในพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล ได้แก่ ตำบลคลองโยง ตำบลศาลายา และตำบลมหาสวัสดิ์ ซึ่งมีผู้ให้ความ

อยู่ในขั้นตอนของการประชุมแลกเปลี่ยน ข้อมูลร่วมกับผู้นำชุมชน เพื่อวางแผน เตรียมการจัดเวทีประชาคมระดับอำเภอ ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 21 กรกฎาคม 2554 โดยผลที่ได้จากการจัดการ ประชุมครั้งนี้ จะได้นำไปสู่การดำเนิน งานโครงการต่อไป

สำหรับผู้ที่สนใจสามารถ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์ ประสานงานกลุ่มภารกิจวิจัยชุมชนของ มหาวิทยาลัยมหิดล ห้อง 503 อาคาร ภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ถนนพุทธ มณฑลสาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170 หรือ โทร. 0-2800-2308 ต่อ 3500 โทรสาร 0-2800-2332 หรือ อีเมล commres@diamond.mahidol.ac.th

วัดสำคัญๆ ในเชียงตุง

รศ.ดร.สุรวิทย์ทิพย์ ติฬดวง

ปิยนันท์ ทองคำขุม

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

วัดพระเจ้าหลวง

วัดราชฐาน

เชียงตุง เป็นเมืองที่ได้ชื่อว่า มีวัดเยอะมาก เฉพาะในตัวเมืองเชียงตุงนั้น มีวัดมากถึง 44 วัด ดังนั้นเมื่อมาถึงเชียงตุง สิ่งที่เราควรทำคือเที่ยวชมวัด เพื่อนมัสการพระพุทธรูป ทั้งพระประธานและพระอัครบิดร ที่เรียงรายเต็มวิหาร ซึ่งครั้งนี้เราจะพาไปเที่ยวชมวัดในเชียงตุงที่เด่นๆ กัน ...เริ่มแรกที่วัดพระเจ้าหลวงหรือวัดมหาชัยมณี วัดนี้ตั้งอยู่ตรงวงเวียนใจกลางเมือง มีวิหารทรงจัตุรมุข เป็นศิลปะแบบมณฑลพายัพ และโดดเด่นด้วยหลังคาสีแดงที่ซ้อนกันถึง 9 ชั้น

พระมหาบุณิจำลอง

พระแก้วมรกตพม่า

นอกจากนี้ ภายในวิหารยังเป็นທີ່ประดิษฐานพระมหาชัยมณีที่จำลองมาจากเมืองมณฑลพายัพ เฉพาะพระพักตร์ของพระพุทธรูปนั้น สร้างจากทองคำแท้ที่หนักถึง 4 กิโลกรัม

ต่อมาเราก็ไปต่อกันที่วัดราชฐานหลวงหัวช่วง “ราชฐานหลวง” เป็นคำที่แสดงฐานะเป็นวัดหลวง ในอดีตวัดนี้ใช้เป็นที่จัดงานพระราชประเพณีของราชสำนัก ส่วนปัจจุบันนี้เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม สาขาวัดปากน้ำ และสุดท้ายคือ วัดพระแก้ว ภายในวิหารวัดพระแก้วจะมีพระแก้วมรกตของพม่าประดิษฐานอยู่ ซึ่งทั้งสองวัดนี้ มีความเก่าแก่เกือบ 700 ปี และทั้งสามวัดนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมือง จึงเรียกอีกอย่างว่า “วงเวียนสามวัด”

พระประธาน

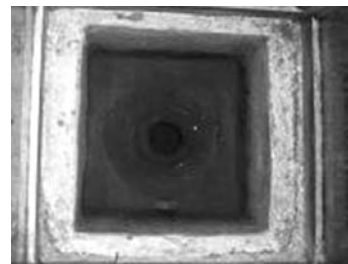
จากนี้เราก็ไปนมัสการพระชะนีว หรือวัดพระยาตองมู พระชะนีวเป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ที่สูงที่สุดในเชียงตุง (สูงถึง 20 เมตร) ตอนที่เราไปถึงนั้น พระชะนีวกำลังจะมีการปิดทองใหม่ ซึ่งการปิดทองนี้จะทำกันปีละ 1 ครั้ง

จากนั้นเราก็ไปไหว้พระเกล็ดขนาดที่วัดยางโก่ง สำหรับพระเกล็ด

ขนาดนั้น มีความเชื่อกันมาว่า “ถ้าใครมาอธิษฐานไหว้พระเจ้าเกล็ดขนาด แล้วเอามือไปสัมผัสเกล็ดขนาดที่ประดิษฐานอยู่บนแท่นแก้วหรือฐานชุกชี แล้วตั้งจิตอธิษฐานในเรื่องที่เราขอ ก็จะสำเร็จสมใจปรารถนาเลยทีเดียว”

ออกจากวัดยางโก่งแล้ว เราไปนมัสการพระพุทธรูปที่วัดอินทูปผาราม ที่วัดอินทูปผารามนี้ มีความเชื่อกันว่าพระอินทร์ได้มาช่วยสร้างพระประธานของวัดนี้ ด้านหลังพระประธานยังมีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อกันว่าพระอินทร์เป็นผู้สร้างบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์นี้ น้ำไม่เคยแห้งไปจากบ่อเลย ทั้งๆ ที่บ่อน้ำ มีความกว้าง ยาว ไม่เกิน 2x2 นิ้ว

และที่สำคัญที่สุดสำหรับวัดนี้คือ บริเวณเพดานเหนือพระประธานจะมีขนาดพื้นหลักอยู่บนเพดาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งเดียวในเชียงตุง...และวัดนี้เป็นวัดที่มีความพิเศษอีกอย่างคือเป็นวัด 2 วิหาร เนื่องจากว่าวิหารที่สร้างใหม่นั้น ได้สร้างครอบลงไปบนหลังคาของวิหารหลังเก่า จึงมีหลังคาวิหารสองหลัง อยู่ด้วยกัน...

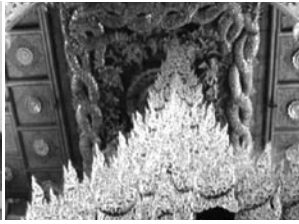
บ่อน้ำทิพย์

หลวงหัวข่วง

วัดพระแก้ว

ภาคพื้นหลัก

นอกเหนือจากวัดที่กล่าวมาแล้วนั้น เชียงตุงยังมีวัดสำคัญอีกหลายวัดที่ให้ไปเยี่ยมชม ได้แก่ วัดจอมคำ วัดเชียงงาม วัดเชียงยืน วัดเชียงจัน และวัดราชฐานหลวงป่าแดง ซึ่งวัดราชฐานหลวงป่าแดงนี้มีความเก่าแก่กว่า 500 ปี

วัดพระยาตองปู

พระเทล็ดนาค

วัดอินทบุปผาราม

เอกสารอ้างอิง

ฉายแสงทิพย์ฟ้า เอยาวดี. 2553. ถัดจากปลาย...กว่าเทล่เชียงตุง. กรุงเทพฯ : ณีฏฐอนัน. วีรศักดิ์ เทียนธนะวัฒน์. 2553. Go เชียงตุง. กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.

รศกานันท์วิชัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหินทล ขอเครดมความขินดีร้านรับผู้รู้ร้การศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาศตร

นางกฤษณา คานีเลา
นางสาวสิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์
นาย HAMAM SUPRIYADI

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาศตร

นางสาวปุ่นยจรี สรสิสม
นางสาวบรรจรัตน์ ลาวันย์เลิศสกุล
นางสาวศศิกานต์ กิรติวิทยายุต
นางสาวจริยา หนูดีต

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วัฒนธรรมและการพัฒนา

นางสาวศิริบุษ ครุทธกะ
นางสาวรัฐนิตย โทมลวานิช
นางสาวศิริอร เพชรภิมรมย์
นายพ้ง ปานช่วย
นายวันชนะ ฤกษ์สมุทร
นางสาวศิริลักษณ์ รัตนาวิทย์

นางสาววรรภัทร อีรัชัยศุกกิจ
นายวัชรกร บัญเพ็ง
นางสาววิระวัลย์ กรมงคลลักษณ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนษนบทศีกษา

พระสฤษดี นาคสุวรรณ
พระครูพิศาลสมุทรกิจ(แสงทอง)
นางสาวศศินิ โสรินทร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

นางสาวสิริวรรณ ไยยะธรรม
นายจักรพงษ์ แสงวงรต
นางสาวณัฐภา อโนศวรรย์
นายดิษยนันท์ เพชรพ่องใส
นายนิติกร ฤทธิโคตร
นางสาวสุกัญญา รัตนธาราธิคุณ

นางสาวแวงวรรณ พุทธรักษา
นางสาวพิมพ์นภัส โตสดี
นางสาวทิวพร องทอง
นางสาวเบญจมาศ ยศพิทักษ์
นางสาวนัทกร ประจุศิลป์
นางสาวบุหงา สุวรรณสังข์
นางสาวโรชา เกสโร
นางสาวบุษบภาพร กิตติสารวัฒน์โน

นางสาวมนฤติ พงศ์พุทธาติ
นางสาวมานิตา พากเพียร
นางสาวธรรมิกา นามนาคประเสริฐ
นางสาวดรุณี มีแล้ว
นางยุพา สรรพวิรวงศ์
นายสันต์ ทอมจันทร์
นางสาวสิราจุจ กิตติวเรษฎ์
นางสาวปัญญภัสสร เปี่ยมโอภาศ

ผลงานเพลงไทยที่ครูประสิทธิ์ ดาวร ประบวง บรรเลงให้สถาบันฯ

วาทิตต์ ดุริยอังกูร
ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรี (Us-สิการ์ ดาวร)
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

“ภาษาดนตรีในฟิล์ม
เพลงพาทย์ระนาดเอก” ฟิล์ม
เพลงพาทย์ระนาดเอก เป็นผล
งานการบันทึกเสียงที่ทรงคุณค่า
เป็นผลงานที่คุณครูประสิทธิ์
ดาวร (ศิลปินแห่งชาติ) เป็นผู้
ควบคุมการบรรเลงและบันทึก
เสียงให้สถาบันวิจัยภาษาและ
วัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัย
มหิดล เมื่อปี พ.ศ. 2541 โดยนำ
ระนาดเอกซึ่งเป็นเครื่องดนตรีไทย
ประเภทเครื่องตี ที่มีบทบาท
สำคัญในวงปี่พาทย์มาบรรเลง
เดี่ยว โดยใช้เพลงไทยที่ไม่ใช่เพลง
เดี่ยวให้ครูนัฐพงศ์ โสวัตร ศิษย์
เอกของคุณครูเป็นผู้บรรเลง
ระนาดเอกเพื่อสื่ออารมณ์ของ
เพลงผ่านภาษาดนตรี สำหรับ
เพลงในชุดนี้ส่วนใหญ่เป็นเพลง
สำเนียงลาวอัตราจังหวะสองชั้น
ซึ่งครูได้เรียงร้อยท่วงทำนองของ
เพลงเพื่อให้เปล็ดเปล็นไปตาม
อารมณ์ต่างๆ ของมนุษย์ที่เป็น
ธรรมชาติ เช่น รัก เศร้าอาลัย สุข
สดชื่น โดยเลือกเพลงนำมาเรียบ
เรียงไว้ทั้งหมด 20 เพลง เรียง
ลำดับโดยมุ่งเปลี่ยนอารมณ์ของผู้
ฟังเป็นสำคัญ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง
ในผลงานชุดนี้ คือ กลวิธีการ
บรรเลงระนาดเอก ที่ครูใช้วิธีการ
ตามระเบียบแบบแผนของการ
บรรเลงบังคับทาง ซึ่งจะใช้วิธีการ
บรรเลงระนาดเอกด้วยการตีกรอ
เป็นหลัก ทำให้เสียงของระนาด
เอกที่ผ่านการบรรเลงของผู้
บรรเลงอย่างประณีตบรรจงและใสอารมณ์เพลงลงไปนั้นเกิด
ความไพเราะนุ่มนวล อ่อนโยนให้ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน
เสียงระนาดเอกที่สื่ออารมณ์ได้จึงเป็นภาษาดนตรีอย่างหนึ่ง
“ฟังเพลงไทยในเรื่องพระลอ” ภาษาในวรรณคดีเรื่องลิ
ลิตพระลอ เป็นวัฒนธรรมทางภาษาของไทยที่มีการรักษาข้อ

ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

บังคับของฉันทลักษณ์อย่าง
เคร่งครัด ลิลิตพระลอจึงได้รับ
การยกย่องให้เป็นยอดของ
วรรณคดีประเภทลิลิต
ประกอบกับเนื้อหาของเรื่อง
ที่น่าประทับใจ สถาบันวิจัย
ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
มหาวิทยาลัยมหิดลจึงได้นำ
เพลงดับเจริญศรี ซึ่งอาจารย์
มนตรี ตราโมท (ศิลปินแห่งชาติ)
ปรับปรุงบทร้องจากบทละคร
เรื่องพระลอ ของพระเจ้าบรม
วงศ์เธอ กรมพระนราธิปประ
พันธ์พงศ์ กับของเจ้าพระยา
เทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ (ม.ร.ว.หลาน
บุญชู) มาเชื่อมรวมกับเพลง
ในดับเรื่องพระลอซึ่งเป็นบทดา
โบลวิวงศ์ พระราชนิพนธ์ใน
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้า
กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
เป็นเพลงไทยในเรื่องพระลอ
จำนวน 16 เพลง โดยมี
นักดนตรี (ครูนัฐพงศ์ โสวัตร,
ครูบุญช่วย โสวัตร, ครูปี่
คงลายทอง) ซึ่งเป็นมหาบัณฑิต
วัฒนธรรมการดนตรีรุ่นแรก
(2532) ของสถาบันฯ ตลอด
จนได้รับความอนุเคราะห์นักดนตรี
และผู้ขับร้องจากกรมศิลปากร,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วม
บรรเลง มีคุณครูประสิทธิ์
ดาวร เป็นผู้ปรับวงบรรเลง
เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผย
แพร่วัฒนธรรมทางภาษาและ
วัฒนธรรมทางดนตรี

ผู้ที่สนใจสามารถเข้ามาคลิ๊กได้ที่ ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรม
ดนตรี (ประสิทธิ์ ดาวร) <http://rilca.mahidol.ac.th/mcc> หรือ
ติดต่อศูนย์บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
โทร. 0-2800-2341, 0-2800-2308-14 ต่อ 3213

เก็บสิ่งที่เห็น เขียนเป็นสา(ระ)...คดี

ประภาศรี ด้าสอาด

ศูนย์บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล คือ การจัดกิจกรรมเสวนาวิชาการ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2553 สถาบันฯ จึงได้รับเกียรติจากคุณวันชัย ต้นศิริวิทยาพิทักษ์ หรือ “วันชัย ต้น” ผู้ร่วมก่อตั้งและบรรณาธิการบริหารนิตยสารสารคดี มาเป็นวิทยากรในการเสวนาวิชาการ “เก็บสิ่งที่เห็น เขียนเป็นสา(ระ)...คดี”

คุณวันชัยกล่าวถึงบทบาทของคนที่ทำสารคดีว่าต้องเหมือน “เปิด” คือรู้หลากหลายเรื่อง เมื่อจะทำเรื่องอะไรก็ต้องรู้เนื้อหาของเรื่องนั้นมากๆ แล้วจึงเลือกประเด็นที่คนอ่านอยากจรรู้ ย่อยออกมาให้รู้ง่าย งานสารคดีก็คืองานที่เอาวิชาการมาย่อย มาทำให้คนอ่านรู้สึกว่่าบริโภคแล้วสิ้นคอ เปรียบเหมือนคนกินอาหาร จานแรกอ่อมกำลังดี แต่หากมีจานที่สองก็อาจทำให้แน่นท้องเกินไปได้ เหมือนคนทำสารคดีที่สุดท้ายเมื่อรู้ข้อมูลหมดแล้ว ก็ต้องถามว่าสาธารณชนต้องการอะไร ดังคำพูดของอัลแบร์ กามูส์ ที่ว่า “อย่าเดินนำหน้าฉัน อย่าเดินตามหลังฉัน แต่จงเดินเคียงข้างฉัน” เมื่อต้องการทำหนังสือให้มีคนอ่านก็ต้องใช้แนวคิดนี้ จะล้าหน้าคนอ่านมากไม่ได้ เช่น หากทำเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อ 20 ปีที่แล้วที่พอสงสุขยังไม่แตก ก็คงไม่มีคนอ่าน เพราะล้าหน้ามวลชนมากเกินไป “อย่าล้าหลังมวลชน” คือ ตลาดต้องการรู้เรื่องใดก็ทำหมดจนไม่มีจุดยืนของตัวเอง นี่คือเสน่ห์อย่างหนึ่งของการทำหนังสือให้อยู่ได้นานๆ ซึ่งจะต่างจากวารสาร

วิชาการส่วนใหญ่ คือ คนทำอยากทำ เรื่องโน้นเรื่องนี้ แต่ลืมนึกไปว่าคนอ่านอยากรู้เรื่องเหล่านี้ด้วยหรือไม่ การเป็นบรรณาธิการที่ดีไม่ต่างจากการเป็นเชฟคือ ต้องปรุงอาหารที่ดีมีประโยชน์ แต่ในขณะเดียวกันอาหารนั้นก็ต้องอร่อยด้วย

สำหรับการเลือกมุมในการนำเสนอที่คนอ่านจะสนใจ คุณวันชัยยกตัวอย่างว่านาฬิกาหนึ่งเรือน อย่ายึดภาพในการมองว่าเป็นนาฬิกาเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมองให้ลึกลงไปกว่านั้น ทั้ง เวลา กลไก วัสดุในการทำ เช่น สายหนัง เพ็อง เม็ดมะยม เป็นต้น การถูกฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตเห็นรายละเอียด จะทำให้ชีวิตมีความสุข ความสนุก ทำให้อยากแสวงหาคำตอบไปหมด ข้อคิดในการทำงานของคุณวันชัยคือ หนึ่ง “ตั้งคำถามกับทุกเรื่องที่เราไม่เข้าใจ” ที่ผ่านมานครไทยมักจะถูกสอนให้เชื่อฟัง จึงไม่เกิดการตั้งคำถามเพราะเชื่อว่าที่ฟังมาทั้งหมดคือความจริงแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแสวงหาความจริงอีกต่อไป และสอง “ความจริงจากตาที่เราเห็น อาจไม่ใช่ความจริงก็ได้ ดังนั้น อย่าติดกับดักจากสิ่งที่เรามองเห็น” เพราะความจริงเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาจากหลักฐานและข้อมูลที่เพิ่มขึ้น แต่ปัจจุบันสื่อมวลชนบางกลุ่มก็ทำหน้าที่เป็น “คุณพ่อรู้ดี” ด้วยเชื่อว่าความเป็นสื่อจะทำให้ตนเองรู้ดี มีข้อมูลมากกว่าคนทั่วไป ดังนั้น หากติดอยู่กับดักและไม่แสวงหาความจริงที่แท้จริงก็จะทำให้ข้อมูลผิดเพี้ยนไปได้

ส่วนเทคนิคในการเขียนสารคดีให้ชวนติดตาม สำหรับคุณวันชัยแล้วการใช้ “ความขัดแย้ง” เป็นสิ่งที่ทำให้

เกิดความเปลี่ยนแปลง ความขัดแย้งนำไปสู่อะไรบางอย่าง รวมทั้งความร่วมสมัย ความใกล้ชิด จะทำอย่างไรให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่คุณใกล้ตัวรู้สึกสนใจด้วย ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับนักเขียนรุ่นใหม่ เพราะต้องครุ่นคิดเยอะ และความขัดแย้งก็ไม่ได้เห็นได้ง่ายๆ นอกจากนั้น ความเสียดายในรายละเอียดหากจะต้องทิ้งข้อมูลที่เก็บมาทั้งหมด ก็ดูจะเป็นปัญหาใหญ่สำหรับนักวิชาการ ซึ่งคุณวันชัยได้แสดงความคิดเห็นแบบติดตลกว่า คงจะต้องเลือกระหว่างการทิ้งข้อมูลกับทิ้งคนอ่าน ความรักที่เสียดายนองนี้ แม้แต่ผู้เขียนที่มีประสบการณ์มากๆ ก็ยังต้องเจอ ขึ้นอยู่กับช่วงมองบั้นของผู้เขียนด้วย บางท่านที่มีเทคนิคส่วนตัวที่จะหยอด ที่จะทิ้งท้ายให้คนอ่านติดตามตอนต่อไปด้วย ต้องเลือกระหว่างเขียนสั้นๆ แล้วคนอ่านเยอะ กับเขียนยาวๆ แต่ไม่มีคนอ่านสำหรับเทคนิคการเขียนประจำตัวของคุณวันชัย คือ clean and clear สั้นๆ กระชับ แต่ได้ใจความ ไม่เยิ่นเย้อ พุงเข้าสู่ว่า เพราะคนสมัยใหม่ไม่ชอบอ่านอะไรเยอะๆ มีบทที่ทิ้งท้ายแบบ anti-climax แต่สิ่งที่ต้องตระหนัก คือ ยิ่งเขียนสั้นเท่าไร สิ่งที่ยากที่สุดคือประโยคแรก ที่จะทำให้คนอ่านเห็นว่าควรค่าแก่การติดตามหรือไม่

ท้ายสุด คุณวันชัยได้พูดถึงหมวกใบใหม่ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายข่าวและรายการ ของสถานีโทรทัศน์ TPBS ว่า ฝันอยากจะทำให้ TPBS เป็นสถานีข่าวอันดับหนึ่งของประเทศ ที่มีทั้งความน่าเชื่อถือและความสนุก ซึ่งก็คงจะต้องรอดูกันต่อไป

ความรู้เรื่องอาเซียน: ชาวพมเปญพูดภาษาอะไร

อ.ดร.บรศรชวี พิสิฐพันธ์

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

พมเปญ เป็นเมืองหลวงของประเทศ กัมพูชาแต่ผู้คนกลับพูดภาษาเขมรที่ชาวต่างชาติซึ่งเป็นคนนอกฟังไม่เข้าใจ ถ้าจะพูดเป็นภาษาเขมรว่า

‘*ผู้หญิงห้าคนกินปลาอยู่ใต้ถุนเรือน*’

ชาวพมเปญจะพูดว่า

เสี่ย ซี เตีย เฝียม เนวี๋ ขอม เตียฮ

ชาวเขมรทั่วไปที่ไม่ใช่ชาวพมเปญจะพูดว่า

ซเรี่ย ซี ตเรี่ย ปรา เนวี๋ กโรรม ปเตียฮ

มีคุณแห่งหนึ่งที่ซานกรุงพมเปญ ชื่อ *เปรย์* ขอ ‘ป่าขาว’ ชาวพมเปญพูดออกเสียงได้หลายแบบเป็น *เผซอ, ไผซอ, ผีซอ* คนที่มาจากจังหวัดหนึ่งติดกับเวียดนามชื่อ *เปรย์ เวง ‘ป่ายาว’* กลายเป็นคน *เผเวง, ไผเวง, ผีเวง* ของชาวพมเปญ

ภาษาที่พูดกันอยู่ที่เมืองหลวงของประเทศไม่จำเป็นต้องเป็นภาษามาตรฐานเสมอไป ตัวอย่างภาษาเขมรที่พูดที่พมเปญ เป็นต้น

พมเปญในอดีตเป็นเพียงหมู่บ้านปรมงเล็ก ๆ เป็นจุดที่แม่น้ำสองสาย (ทะเลสาบและแม่น้ำโขง) มาบรรจบกัน แล้วแม่น้ำสองสายที่มาบรรจบกันนี้ได้แยกไหลออกเป็นอีกสองสายก่อนจะไหลออกทะเลใหญ่ที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงในประเทศเวียดนาม จึงเรียกชื่อพมเปญอีกชื่อตามสายน้ำสองสายที่มาบรรจบกันแล้วไหลแยกกันเป็นอีกสองสายเสมือนหนึ่งว่าเป็นสี่สายน้ำว่า จตุรมุข (แม่น้ำสี่สายมาบรรจบกัน) ต่อมาฝรั่งเศสเข้าปกครอง

กัมพูชา ได้สถาปนาให้พมเปญเป็นเมืองหลวง มีการพัฒนาพมเปญจนกลายเป็นเมืองที่ทันสมัย มีความสวยงาม จนได้รับสมญาว่า ปารีสตะวันออก แต่ภาษาเขมรถิ่นพมเปญก็ไม่ได้สูญหายไปจากชาวพมเปญ และแม่น้ำโขงกับทะเลสาบยังคงไหลมาบรรจบกันที่เมืองหลวงแห่งนี้ก่อนจะไหลแยกกันไปออกทะเลใหญ่ที่ประเทศเวียดนาม

ชาวพมเปญอยู่อาศัยในเมืองหลวง มีชีวิตความเป็นอยู่ทันสมัย แต่พูดภาษาเขมรถิ่นย้อนยุคกลับไปหลายร้อยปีก่อน

พมเปญเป็นบริเวณที่แม่น้ำสองสาย (ทะเลสาบและแม่น้ำโขง) มาบรรจบกัน

แม่น้ำโขงส่วนที่ไหลผ่านพมเปญ

*วิสาสะอาเซียน: ASEAN Dialogue

- “วิสาสะ” หมายถึง “ความคุ้นเคย, ความสนิทสนม, การถือว่าเป็นกันเอง” (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)

- “อาเซียน” ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า ...คอลัมน์ “วิสาสะอาเซียน” เป็นพื้นที่นำเสนอเรื่องราวและเกร็ดความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความคุ้นเคย เป็นการเตรียมความพร้อมสู่ความเป็น “ประชาคมอาเซียน” ในปี พ.ศ. 2558

เนบ่านุเคราะห์

นายเทียมสุรย์ สิริศักดิ์
อาจารย์
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวัฒนธรรมและการพัฒนา

นายวิริยะ สว่างโชติ
ผู้ช่วยอาจารย์
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวัฒนธรรมและการพัฒนา

นายรุชรวงศ์ ภัทรารวีโรไพศาล
นักประชาสัมพันธ์
งานสื่อสารองค์กร

นายเจษฎา เปี่ยมคุ้ม
เจ้าหน้าที่วิจัย
งานบริหารงานวิจัย

Dr. Kirk R. Person
(อเมริกัน)
อาจารย์ชาวต่างประเทศ

Mrs. Mary Elizabeth Saurman
(อเมริกัน)
อาจารย์ชาวต่างประเทศ

30 ปีที่ผ่านพ้น คือสถาบันที่เราภูมิใจ

ศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุริยา รัตนกุล

มีคำกล่าวที่ว่า **อายุที่ได้มา คือ เวลาที่เสียไป** ช่างเป็นความจริงที่เลื่องล่ำบาก เพราะคนที่เกิดมา มีลมหายใจได้ตลอด 5 ขวบ ซึ่งก็หมายความว่าคนผู้นั้นมีอายุห้าปี แต่กับองค์การศึกษาเล็กๆ แห่งหนึ่ง ที่อยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัยนามอุโฆษ-มหาวิทยาลัยมหิดล เราได้อายุมาจนถึง 30 ปี เป็น 30 ปีแห่งความภาคภูมิใจ

ย้อนอดีตไปเมื่อกว่า 3 ทศวรรษ สังคมไทยมีความยุ่งเหยิงในเรื่องแนวคิดความเห็นเกี่ยวกับการบริหารประเทศ สังคมมีความเหลื่อมล้ำอย่างจะแจ้ง ก่อให้เกิดกลุ่มมวลชนต่อต้านอำนาจรัฐ ในจำนวนมวลชนที่เป็นเป้าหมายของการหลอมรวมพลังคือบรรดาผู้คนที่อยู่กระจัดกระจายในทุกจังหวัด เป็นกลุ่มคนที่ทางการเรียกว่า **“ชนกลุ่มน้อย”** ขณะนี้นักมานุษยวิทยาของไต้หวันนามชื่อว่า **“ชนต่างวัฒนธรรม”** แต่ปัจจุบันนี้มีการใช้ว่า **“กลุ่มชาติพันธุ์”** อย่างแพร่หลาย

สตรีนักวิชาการด้านภาษาศาสตร์ซึ่งสำเร็จการศึกษาดุซงญอบัณฑิตเมื่ออายุน้อย คือศาสตราจารย์ **ดร.คุณหญิงสุริยา รัตนกุล** ได้สังเกตเห็นว่า มีช่องทางที่จะสมานความเข้าใจของคนใน

ชาติ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เป็นชาวไทยชาติพันธุ์ต่างๆ นั้น คือการเข้าไปเรียนรู้ภาษา เรียนรู้วัฒนธรรมของพวกเขาอย่างเป็นวิชาการ ด้วยแนวคิดที่ว่า **ภาษาและวัฒนธรรม คือกุญแจดอกสำคัญที่จะไขประตูเพื่อเปิดไปสู่ความเข้าใจ** จึงได้ก่อตั้งหน่วยงานเล็กๆ ในชื่อ โครงการศูนย์ศึกษาวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ ในปี พ.ศ. 2517

“อาจารย์คุณหญิง” และคณะอาจารย์ที่ร่วมงานเมื่อเริ่มก่อตั้งโครงการได้ถ่ายทอดความรู้ ปฏิบัติให้เห็นทำให้เป็นตัวอย่าง ด้วยการเดินทางเก็บข้อมูลในภาคสนามอย่างเข้าถึง ต้นตอแหล่งความรู้ ต่อมาโครงการดังกล่าวได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันในปี พ.ศ. 2524 มีหน้าที่ทั้งศึกษาวิจัย และจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของผู้คนตามภูมิภาคต่างๆ ในระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากวิชาการทางด้านภาษาศาสตร์อันเป็นจุดกำเนิดของหน่วยงานเมื่อแรกนั้น บัดนี้ สถาบันฯ ได้มีแขนงวิชาอื่นๆ เปิดขยายเครือข่ายตามมา มีงานทางด้านการแปล ด้านพิพิธภัณฑ์ ด้านบริหารองค์กร ด้าน

มานุษยวิทยาการดนตรี ด้านวัฒนธรรมศึกษา เป็นอาทิ

ผลที่เกิดจากการดำเนินงานเมื่อกล่าวถึงศิษย์แห่งสถาบันฯ นี้ หากนับเป็นรุ่นก็ได้หลายสิบ หากนับเป็นตัวศิษย์ก็ได้หลายร้อย ศิษย์ของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมฯ ได้กระจายไปทำงานในภาคส่วนต่างๆ เป็นจักรเฟื่องและกลไกในสังคม ช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนทางสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยภูมิรู้ที่เกิดจากการเพาะบ่มและการลงมือปฏิบัติเพื่อเรียนรู้จากงานภาคสนาม อีกทั้งผลอันเกิดจากการวิจัย ได้มีส่วนส่งเสริมให้ผู้คนเห็นคุณค่าและความสำคัญของเพื่อนร่วมชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันไปถึงเป็นฐานคิดให้กับรัฐ เพื่อผลักดันให้เกิดเป็นนโยบายระดับชาติ

30 ปีที่ได้มา จึงเป็นเวลา ที่ทุกฝ่ายได้ทุ่มโถมพลังกายใจ และสรรพความรู้ สร้างและหล่อหลอมสถาบันแห่งนี้ขึ้นมาด้วยน้ำพักน้ำแรง ยังความภาคภูมิใจให้กับชาวเราทุกผู้ทุกนามที่มีส่วนเติมเต็มให้กับสังคม

แสดงความยินดีและขอบคุณบุคลากรสถาบันฯ

เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2554 สถาบันฯ ได้จัดกิจกรรมแสดงความยินดีและขอบคุณบุคลากรสถาบันฯ ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ เนื่องในโอกาสที่ได้

รับรางวัลต่างๆ และตำแหน่งทางวิชาการ นอกจากนี้ ยังมีการอำลาพนักงานที่ได้ปฏิบัติงานที่สถาบันฯ มาอย่างยาวนานอีกด้วย ภายในงานเต็มไปด้วยรอยยิ้มและคราบน้ำตาแห่งความผูกพันกับสถาบันฯ และช่วงท้ายของงานยังมีกิจกรรมพิเศษคือการมอบดอกกุหลาบให้กันและกันเพื่อแทนคำขอบคุณที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันฯ

งานแสดงมุกตลกจัดเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์

เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2554 สถาบันฯ จัดงานแสดงมุกตลกจัดเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ ประจำปี 2554 ณ เรือนไทย (ระเบียบ คุณเกษม) ทั้งนี้ อดีตผู้อำนวยการ คณาจารย์ และบุคลากร ได้ให้เกียรติมาร่วมงาน ภายในงานอบอวลไปด้วยบรรยากาศแบบไทยๆ มีการรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และผู้ร่วมงานยังได้ลองลิ้มชิมรสขนมไทยแสนอร่อยอีกด้วย

งานอนุรักษ์มรดกศิลปวัฒนธรรมไทยส่งเสริมให้เยาวชนกล้าแสดงออกแบบไทยๆ

เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2554 สถาบันฯ จัดงานอนุรักษ์มรดกศิลปวัฒนธรรมไทย โดย เยาวชนค่ายภาษาและวัฒนธรรม รุ่นที่ 12 ณ ห้องประชุมอเนก-

ประสงค์ ภายในงานมีกิจกรรมพิเศษมากมาย อาทิ นิทรรศการภาพถ่ายเยาวชนกับการอนุรักษ์มรดกศิลปวัฒนธรรมไทย ชมวิถีทัศน์การอยู่ค่ายของเยาวชน การแบ่งปันประสบการณ์การพัฒนาบุตรหลานด้วยกิจกรรมทางวัฒนธรรมระหว่างผู้ปกครอง การบรรเลงดนตรีไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทย และการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอน จองถนง

ทั้งนี้ งานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการค่ายภาษาและวัฒนธรรมภาคฤดูร้อน รุ่นที่ 12 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25 มีนาคม-27 เมษายน 2554 ซึ่งเป็นการบริการวิชาการและเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ประกอบด้วย ดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย โขน ศิลปะ มารยาท จริยธรรม ภาษาอังกฤษ ฯลฯ และกิจกรรมส่งเสริมเยาวชนให้มีพัฒนาการด้านอารมณ์ (E.Q.) อีกทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานในช่วงปิดภาคฤดูร้อนอีกด้วย

ศึกษาดูงาน

เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2554 นักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มา

ศึกษาดูงานที่สถาบันฯ โดยเน้นด้านการวิจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ได้มีการสอบถามพูดคุยกับ ณ ท้อง ณัฐ ภมรประวัติ นอกจากนี้ ผู้มาศึกษาดูงานยังได้ไปเยี่ยมชม สำนักงานบริการข้อมูลภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาเซียน ท้องสมุด ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤติ ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรี (ประสิทธิ์ ถาวร) และเยี่ยมชมห้องกลุ่มวิจัยต่างๆ อีกด้วย

ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ประจำปี 2554

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2554 สถาบันฯ จัดงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ประจำปี 2554 ณ ห้อง 224

อบรมภาษาอังกฤษ

งานวิเทศสัมพันธ์ จัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากร (Practice English for Better Communication) ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมิถุนายน 2554 ซึ่งได้กระแสดอรับเป็นอย่างดี

การอบรมดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ 1. Intermediate 2. Lower-Intermediate 3. Beginner

อบรมหลักปรัชญาศาสนาเซน

เมื่อวันที่ 25 เมษายน-13 พฤษภาคม 2554 ศูนย์การศึกษาศาสนา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ International Summer School for Jainism Studies (ISSJS), India จัดการอบรม เรื่อง “Non-violence and Shramana tradition (Jainism)” โดยมีวิทยากร คือ Prof. Dr. Shugan C. Jain, Prof. Dr. Priyadarshana Jain และคณะ ณ ห้อง 316 การอบรมดังกล่าวเป็นการอบรมความรู้ว่าด้วยหลักปรัชญาของศาสนาเซน (Jainism) อหิงสา (Ahinsa) แนวทางของท่านมหาวิระ (Mahavira) การเปรียบเทียบระหว่างวิถีพุทธกับเซน และการปรับหลักการเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอเชิญรับฟังรายการวิทยุสบาย สบาย บ่ายวันจันทร์

ช่วงโลกสวยด้วยภาษาและวัฒนธรรมดำเนินรายการและเล่าเนื้อหาสาระแบบสบายๆ โดยบุคลากรของสถาบันฯ ออกอากาศทุกวันจันทร์ ตลอดเดือนมิถุนายน เวลา 13.00-13.30 น. ทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา กรมประชาสัมพันธ์ FM 92.5 MHz/AM 891 KHz และสามารถรับฟังย้อนหลังได้ที่ www.lc.mahidol.ac.th คลิกไปที่ สื่อสารสู่สังคม แล้วเลือกรายการวิทยุ

RILCA Night:

คืนสู่ (น้ำ) เต้า

ขอเชิญชวนศิษย์เก่าชาวสถาบันวิจัยภาษา
ร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ ณ สถาบันอันเป็นที่รักของพวกเขา

ในวันเสาร์ที่ 30 กรกฎาคม 2554

รวมพลกันในเวลา 17.00 น.

เพลิดเพลินกับกิจกรรมสนุกๆ มากมายตลอดทั้งงาน อาทิ
นั่งรถราง ขึ้นชมภูมิทัศน์ที่สวยงามของมหาวิทยาลัย

สนุกกับกิจกรรมในซุ้มต่างๆ

ชมการแสดงจากศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

เพลิดเพลินกับเกมและการพูดคุยกัน

อย่างเป็นกันเองระหว่างเพื่อนพ้องน้องพี่

งานดีๆ แบบนี้ไม่ได้มีบ่อย.... พลาดไม่ได้นะคะ!!

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม 73170

โทรศัพท์ 0-2800-2308-14

โทรสาร 0-2800-2332

E-mail: lctawitvong@mahidoLac.th

www.lc.mahidoLac.th

ที่ปรึกษา : ผู้อำนวยการสถาบันฯ
รองผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร

คณะผู้จัดทำ : นายรัฐวงค์ ภัทราวีรไพศาล
นางสาวฉันทนา คำนาค
นางสาวศศิฎา จันทร์โชติพัฒนา

พิธีกร : นางสาวประภาศรี คำสอาด

ภาพ : งานเทคโนโลยีการศึกษา

อาร์ตเวิร์ค : บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

ไม่ถึงผู้รับโปรดส่งคืน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๑๑ ถนนพหลโยธินสาย ๔ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาต 11/2543
ปทจ.ศาลายา